

For det andet fik udvalget til opgave at belyse de langsigtede muligheder for deponering af flyveaske og afsvovlingsprodukter.

Miljøstyrelsen har varetaget formandskabet for udvalget som i øvrigt har bestået af repræsentanter fra:

Energiministeriet, Udenrigsministeriet, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Hovedstadsrådet, ELSAM, ELKRAFT, Fredningsstyrelsen, Planstyrelsen, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Industrirådet og Danske Elværkers Forening.

Udvalget har afsluttet sit arbejde med afgivelse af rapporten: »Miljø og Energi« offentliggjort den 27. januar 1984.

Udvalget har i rapporten beskrevet forsøringsproblematikken, som den tegner sig i dag, herunder de økologiske skader, materialenedbrydninger og de sundhedsmæssige virkninger af luftforureningen med svovldioxid og kvælstofoxider.

Det konkluderes, at udsendelsen af svovldioxid og kvælstofoxider fra danske kilder især bidrager til forurening af søer og vandløb i det midtsvenske område og i mindre grad i Sydnorge. Forsuringen medfører samtidig korrosionsskader og andre materialeskader i Danmark.

På baggrund af de konstaterede skader på søer og vandløb i en række lande og luftforureningens bidrag til nedbrydning af forskellige materialer samt under hensyn til usikkerheden omkring luftforureningens bidrag til skader på skovene, specielt i Mellemeuropa, har udvalget fundet, at der generelt bør tilstræbes en reduktion i udsendelsen af de stoffer – herunder svovldioxid og kvælstofoxider – der er eller kan være årsag til skaderne.

Udvalget har i denne sammenhæng vurderet forskellige muligheder for at reducere udsendelsen af svovldioxid og kvælstofoxider fra danske kilder, idet man samtidig for svovldioxids vedkommende på baggrund af tre beregningseksempler (scenarier) har vurderet de samfundsmæssige konsekvenser af forskellige foranstaltninger.

Herudover har udvalget behandlet spørgsmålet om anvendelse og deponering af flyveaske og restprodukter fra afsvovlingsanlæg.

Udvalget har fundet, at så store mængder af restprodukterne som overhovedet muligt bør anvendes til nyttiggørelse. I midten af 1980'erne forventes det, at mellem 200.000 og 400.000 tons flyveaske pr. år skal bortskaffes ved deponering, men der kan blive behov for yderligere at deponere op til 700.000 tons afsvovlingsprodukter pr. år ved udgangen af dette århundrede, såfremt der træffes beslutning om at afsvoвле røggassen fra de danske

kraftværker. Som deponeringsform for disse restprodukter har udvalget prioriteret kystnære landdepoter højt.

På denne baggrund er udvalget fremkommet med en række anbefalinger om foranstaltninger til begrænsning af svovldioxid og kvælstofoxider samt anbefalinger i relation til problemer omkring anvendelse og deponering af flyveaske og restprodukter fra afsvovlingsanlæg.

III. Forsøringsudvalgets anbefalinger vedrørende svovldioxid

Med henblik på at begrænse udledningen af svovldioxid anbefaler udvalget, at

- svovlindholdet i gasolie reduceres til max. 0,3 pct. med virkning fra 1. januar 1986,
- svovlindholdet i fuelolie reduceres til max. 1,5 pct. med virkning fra 1. januar 1986,
- der fastsættes en øvre grænse for svovl i kul til andre end kraftværkerne på 1,2 pct. med virkning fra 1. januar 1986,
- kraftværkernes SO₂-emission holdes inden for en samlet mængde, der foreløbig frem til 1989 fastsættes til 215.000 ton pr. år,
- kraftværkernes emission i 1995 reduceres til den mængde, der sammen med de forventede emissioner fra andre sektorer i alt giver max. 300.000 ton,
- der med henblik på overholdelse af den fastsatte samlede emissionsmængde i 1995 på et senere tidspunkt beslutes, at installere røggasafsvovlingskapacitet på det nødvendige antal anlæg samt, at der snarest tages initiativ til opførelse af et fuld skala røggasafsvovlingsanlæg i hvert af de to elproduktionsområder med henblik på idriftsættelse omkring 1990,
- der træffes beslutning om anvendelse og deponering af restprodukterne fra røggasafsvovlingsanlæg inden udgangen af 1985, dvs. der skal på dette tidspunkt være sikkerhed for, at der, inden anlæg skal idriftsættes, kan realiseres en tilfredsstillende løsning på restproduktproblemet.

Udvalget har endvidere anbefalet, at styringen af kraftværkernes svovldioxidudledning fremover tilrettelægges således, at der til stadighed er truffet konkret beslutning om de maksimale svovldioxidudledninger for nærmeste 5-6 år, samt at der foreligger en sådan afklaring af målsætninger for de efterfølgende 4-5 år, at dette vil muliggøre en samtidig planlægning af el-udbygningen og udbygningen af anlæg til røggasafsvovlingsanlæg.

Gennemførelsen af de nævnte foranstaltninger og målsætninger må, efter udvalgets opfattelse,